

ændring af skattestyrelseslovens § 32. Allerede i Socialdemokratiets bidrag til betænkningen inden anden behandling gjorde Socialdemokratiet det klart, at denne del af lovforslaget er aldeles uacceptabel.

Under det videre udvalgsarbejde er denne opfattelse yderligere blevet bestyrket. Gennem en anonym henvendelse fra en angiveligt mangeårig juridisk medarbejder i Skatteministeriets Departement blev Folketinget gjort opmærksom på høringsvar fra Landsskatteretten, som skatteministeren ikke under lovbehandlingen havde oversendt til udvalget. Disse høringsvar indeholder vigtige oplysninger og markante synspunkter, som er helt afgørende for at vurdere virkningerne af den i lovforslaget foreslåede bestemmelse om, at skatteministeren får adgang til at omgøre Landsskatterettens afgørelser uden om domstolene. Bestemmelsens blotte tilstedeværelse vil således risikere at undergrave Landsskatterettens autoritet.

Endvidere er det klart fremgået af udvalgsbehandlingen, at der ikke er nogen sikkerhed for, at bemyndigelsen vil blive anvendt ud fra rent juridiske begrundelser, men at den til enhver tid værende skatteminister vil kunne bruge bemyndigelsen til rent politiske afgørelser, uden at Folketinget og offentligheden kan få indsigt i, at skatteministeren og Skatteministeriet undlader at følge de juridiske råd. Det skyldes, at alle juridiske råd og indstillinger i sager af den karakter er undtaget fra regler om offentlighed i forvaltningen. At skatteministeren vil håndhæve denne fortrolighed konsekvent, er fremgået af skatteministerens svar til udvalget, hvor han end ikke har ønsket at oplyse om indstillinger i lignende sager, som er mere end 10 år gamle.

Når udvalget har spurgt til sager tilbage i perioden 1987-1992, skyldes det, at daværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen forlangte, at afgørelser om anke og afgørelser om at tage bekræftende til genmæle blev truffet af ham selv personligt. Der står et klart billede fra den periode af sager, hvor den daværende skatteminister traf rent politiske afgørelser i direkte modstrid med de juridiske råd fra Kammeradvokaten, Told- og Skattestyrelsen og Skattedepartementet. Da skatteministeren på trods af skriftlige spørgsmål og samråd har fastholdt fuld fortrolighed om de pågældende indstillinger, har offentligheden fortsat ikke mulighed for at få indblik i

den måde, som en bemyndigelse af den karakter kan misbruges på af en minister.

At skatteministeren ikke kun har henholdt sig til fortrolighed, men også har benægtet risikoen ved den form for bemyndigelser, på trods af en periode med konkrete eksempler herpå, har medført en reaktion fra flertallet i udvalget, så bl.a. dette forhold vil blive behandlet i en særskilt beretning, jf. punkt 3 ovenfor.

Afdækningen af de problemer, som bemyndigelser af den karakter, som skatteministeren nu foreslår udvidet til også at kunne benyttes uden om domstolene, giver i øvrigt anledning til, at Folketinget efter Socialdemokratiets opfattelse må overveje en præcisering af disse eksisterende bemyndigelser, så man undgår politisk misbrug af reglerne – uden at Folketinget og offentligheden har nogen reel mulighed for at kontrollere anvendelsen og derfor heller ikke har nogen mulighed for at vurdere, om de afgørelser, der træffes, er med baggrund i juridiske vurderinger eller er bestemt af rent politiske og ideologiske opfattelser hos den til enhver tid værende skatteminister.

Også skatteministerens reaktion over for udvalget ved fremkomsten af det anonyme brev må betegnes som særegen. Alene udvalgets anmodning om at få oversendt høringsvarene fra Landsskatteretten, jf. skatteministerens svar på spørgsmål 30 (bilag 17), fik skatteministeren til uopfordret at tilbyde: »Hvis udvalget er af en anden opfattelse, vil jeg derfor være indstillet på at stille et ændringsforslag med henblik på, at denne del af forslaget udgår« (den foreslåede bemyndigelse i lovforslagets § 1, nr. 1). Efterfølgende, da et flertal i Skatteudvalget opfordrede skatteministeren til at effektuere sit løfte, afviste skatteministeren at stille det bebudede ændringsforslag. Ændringsforslaget er nu stillet med tilslutning fra et flertal i udvalget, men kan forventes nedstemt ved lovforslagets 3. behandling af regeringspartierne og Dansk Folkeparti.

Efter Socialdemokratiets opfattelse har hele forløbet omkring dette lovforslag været så særegent og uacceptabelt, at det bør give Folketingets Præsidium og Udvalget for Forretningsordenen anledning til at overveje, hvordan man fremover undgår tilsvarende forløb omkring lovarbejdet i udvalgene, hvis lovkvaliteten skal sikres.